



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
Одељење за ратне
злочине
Кж1-По2 6/20
5.2.2021. године
Београд

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ И
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
22. 02. 2021
ПРИМЉЕНО

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Одељење за ратне злочине, у већу састављеном од судија [REDACTED], председника већа, др [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], чланова већа, уз учешће вишег саветника [REDACTED] као записничара, у кривичном поступку против окривљеног Желјка Маричића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, одлучујући о жалбама Тужиоца за ратне злочине и браниоца окривљеног Маричић Желјка, адвоката Гордане Божиловић Петровић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К-По2.бр.10/18 од 07.07.2020. године, у седници већа одржаној у присуству заменика Тужиоца за ратне злочине Огњена Ђукића, окривљеног Маричић Желјка и његовог браниоца, адвоката [REDACTED] Петровић, за коју се по заменичком пуномоћју јавио адвокат [REDACTED] Тодоровић дана 05.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Тужиоца за ратне злочине и браниоца окривљеног Желјка Маричића, адвоката Гордане Божиловић Петровић, па се пресуда Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К-По2.бр.10/18 од 07.07.2020. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаном пресудом окривљени Желјко Маричић оглашен је кривим због извршења кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ и осуђен је на казну затвора у трајању од 2 (две) године. Применом одредбе члана 258 став 4 ЗКП оштећени су за остваривање имовинскоправног захтева упућени на парницу. Применом одредбе члана 264 став 4 ЗКП окривљени Маричић Желјко ослобођен је од дужности плаћања трошкова кривичног поступка, те је

одлучено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- Тужилац за ратне злочине, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду и окривљеном изрекне строжију казну затвора;

- бранилац окривљеног Маричић Жељка, адвокат ~~Дарина Божић-Петровић~~, због одлуке о казни, са предлогом да другостепени суд окривљеном изрекне казну затвора у трајању од 1 (једне) године а коју ће у смислу одредбе члана 45 став 5 КЗ РС издржавати у просторијама у којима станује.

Бранилац окривљеног Маричић Жељка поднео је суду одговор на жалбу Тужиоца за ратне злочине, са предлогом да Апелациони суд у Београду жалбу тужиоца одбије као неосновану.

Тужилац за ратне злочине поднео је суду одговор на жалбу браниоца окривљеног, са предлогом да Апелациони суд у Београду жалбу одбије као неосновану.

Тужилац за ратне злочине је у поднеску Ктж.бр.8/20 од 16.09.2020. године предложио да Апелациони суд у Београду одбије жалбу браниоца, а усвоји жалбу тужилаштва и преиначи пресуду у смислу жалбеног предлога.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у присуству заменика Тужиоца за ратне злочине Огњена Ђукића, окривљеног Маричић Жељка и браниоца окривљеног, адвоката ~~Дарина Божић-Петровић~~ за коју се по заменичком пуномоћју јавио адвокат ~~Дарина Божић-Петровић~~, на којој је размотрио списе, испитао побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалбама у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, па је имајући у виду жалбене наводе и предлоге, нашао:

Жалбе су неосноване.

Испитујући правилност првостепене пресуде у погледу одлуке о казни на коју је окривљени Маричић Жељко осуђен, с обзиром да се само у том делу пресуда и побија, Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине је мишљења да је одлука како о врсти тако и о висини казне правилна и на закону заснована. Наиме, првостепени суд је правилно ценио олакшавајуће и отежавајуће околности које су од утицаја на висину казне, те је тако од олакшавајућих околности ценио чињеницу да је окривљени делимично признао извршење кривичног дела, да је његова урачунљивост била смањена до степена битног али не и битно, изражено жаљење у својој завршној речи, његове породичне прилике, чињеницу да је ожењен, отац двоје пунолетне деце од којих је једно дете болесно, болује од тешког облика епилепсије и аутизма, из ког разлога је и лишено пословне способности, а да је управо окривљени постављен за његовог старатеља. Првостепени суд је од отежавајућих околности на страни окривљеног ценио тежину извршеног кривичног дела и наступеле последице, укупан број оштећених, као и чињеницу да је према извештају из казнене евиденције окривљени осуђиван.

Првостепени суд је приликом одмеравања казне ценио и понашање окривљеног након извршења кривичног дела, да је осуђиван пресудом Општинског суда у Сремској Митровици због кривичног дела из члана 230 КЗ РС. Тако утврђеним олакшавајућим и отежавајућим околностима првостепени суд је дао адекватан значај и нашао да је казна затвора у трајању од 2 године адекватна и сразмерна тежини како извршеног кривичног дела тако и проузрокованим последицама, степену кривичне одговорности и она се показује нужном, неопходном и довољном за остваривање сврхе кажњавања применом члана 33 КЗ СРЈ.

Тужилац за ратне злочине у жалби указује да суд није у довољној мери ценио чињеницу да је окривљени показао упорност и безобзирност у извршењу кривичног дела тако што је исто извршио на различитим местима у дужем временском интервалу, а које чињенице су од утицаја на висину казне. Међутим, овакви жалбени наводи су оцењени као неосновани с обзиром да је првостепени суд ценио и тежину извршеног кривичног дела, наступеле последице, као и број оштећених, али је нашао да је и поред таквих чињеница, а у склопу олакшавајућих околности, казна затвора у трајању 2 године адекватна.

Бранилац у жалби указује на то да је окривљеном дете болесно, истичући разлоге због којих је окривљени извршио кривично дело. Међутим, све наведене чињенице су биле предмет оцене првостепеног суда и оне као такве су довеле управо до казне затвора у трајању од 2 године, те је предлог браниоца да се окривљеном изрекне блажа казна и то казна затвора у трајању од године дана коју би издржавао у кућним условима оцењен као неоснован.

По оцени Апелационог суда у Београду, Одељења за ратне злочине првостепени суд је правилно ценио све околности које су од утицаја на то да казна буде већа или мања, те у складу са законом нашао да је казна затвора у трајању од 2 године адекватна, те да се истом може постићи како сврха кажњавања, тако и сврха изрицања кривичних санкција.

Имајући у виду све напред изнето, Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине је жалбе Тужиоца за ратне злочине и браниоца окривљеног Жељка Маричића одбио као неосноване, а првостепену пресуду потврдио применом одредбе члана 457 ЗКП.

Записничар-саветник
[Redacted]

Председник већа-судија
[Redacted]

За тачност отправка
Управитељ писарнице



